

AOW én pensioen op 65 jaar

Het zag er dit voorjaar zo mooi uit. De vakbonden sloten het voorjaarsakkoord met het kabinet en de werkgevers. In dat akkoord werd afgesproken dat er in de SER naar alternatieven gezocht zou worden voor de besparing die verhoging van de AOW-leeftijd naar 67 jaar zou moeten opleveren. De bonden meenden dat daar met de werkgevers wel afspraken over te maken zouden zijn. Tot vorige week bleek dat die van meet af aan een eigen agenda volgden. Een agenda die Donner heeft overgenomen bij het beleid dat hij binnen het kabinet voert: lastenverlaging voor werkgevers. Dat was en is de inzet van verhoging van de pensioenleeftijd. Dat heeft het overleg in de SER opgeblazen.

Lastenverlichting en Lissabon-agenda

De werkgevers zijn nauwelijks geïnteresseerd in de AOW. Het kost ze niets en levert hun niets op. De AOW is een sociale voorziening die uit belastinggeld wordt betaald aan alle burgers in Nederland van 65 jaar en ouder. Werkgevers hebben wel belang bij verhoging van de pensioengerechtigde leeftijd naar 67 jaar of nog hoger. Zij rekenen erop dat deze ook meteen met de verhoging van de AOW-leeftijd omhoog gaat. Want dan hoeft er minimaal twee jaar minder pensioenen uitgekeerd te worden, zijn de pensioenfondsen meteen uit de problemen en kunnen de premies, waarvan in cao's is geregeld dat werkgevers zo'n 60 % betalen, naar beneden. Verhoging van 65 naar 67 jaar betekent een besparing van maar liefst 15 procent op de pensioenkosten. Lastenverlichting voor werkgevers dus!

Het kabinet stelt dat de verhoging van de AOW-leeftijd noodzakelijk is door de vergrijzing. Maar sinds 1998 bestaat er al een speciaal AOW-spaarfonds dat deze schokken kan opvangen. Waar gaat dat geld nu naar toe? Verhoging van de AOW-leeftijd levert het kabinet nauwelijks besparingen op. De vakbeweging is met het zoeken naar alternatieven duidelijk op het verkeerde been gezet. Want verhoging van de AOW-leeftijd, levert voor het kabinet wel 4 miljard minder AOW-uitkering op, maar kost tegelijkertijd miljarden meer aan uitkeringen voor WW, bijstand, WIA, enz. W Verhoging van de AOW-leeftijd levert immers in de praktijk niet meer banen op.

Verhoging van de pensioengerechtigde leeftijd is één van de voorstellen uit de Europese Lissabon-agenda, die in 2000 door de Europese regeringsleiders op last van de grote Europese multinationale ondernemingen is vastgesteld. Een agenda om Europa beter te laten concurreren op de wereldmarkt. Het verlagen van productiekosten, waaronder loonkosten en andere arbeidsvoorwaarden is daar de kern van. Vergroting van 'arbeidsparticipatie' (meer mensen op de arbeidsmarkt brengen) zou hieraan bijdragen. Werknemers zouden onderling gaan concurreren met verlaging van lonen en verslechtering van arbeidsvoorwaarden tot gevolg. Wij zien dit duidelijk bij de slechte arbeidsvoorwaarden van jongeren. Kortlopende, flexibele contracten leveren werkgevers enorme besparingen op.

In alle landen van de Europese Unie is verhoging van de pensioenleeftijd aan de orde geweest of aan de orde. Niet om demografische ontwikkelingen, de vergrijzing; zoals men ons wil doen geloven, want die zijn in verschillende Europese landen anders, maar om lastenverlichting voor werkgevers te bereiken.

Alleen de winst telt

De heersende klasse stelt de samenleving voor als een winstgewest voor afzonderlijke, geïndividualiseerde leden van die samenleving. Zij is erin geslaagd deze opvatting aan bijna alle delen van de samenleving op te dringen. Deze ideologie heeft de weg vrijgemaakt om het publieke domein: staats- en nutsbedrijven, collectieve- en publieke voorzieningen enz. te privatiseren, te commercialiseren of te ontmantelen. En deze afbraak van het publieke domein gaat nog steeds door. Het volgende doelwit is de drinkwatervoorziening

Maar op de neoliberale agenda staat niet alleen de afbraak van het publieke domein maar ook van de arbeidsvoorwaarden. Hogere lonen, vaste banen en goede sociale voorzieningen zijn immers hinderpalen voor het 'vrije spel der economische krachten'. Om te voorkomen dat het besef van deze tweedeling in de samenleving doordringt tot de bevolking, worden andere tegenstellingen gecreëerd: tussen allochtonen en autochtonen, ouderen en jongeren, vrouwen en mannen, mensen met een vaste baan en 'outsiders' enz.

Verdedigen en aanvallen

Het verdedigen van door strijd van de arbeidersklasse opgebouwde collectieve voorzieningen en arbeidsvoorwaarden is van het grootste belang. Elke aantasting van sociale verworvenheden moet bestreden worden. Maar het mag niet blijven bij verdedigen alleen.

De arbeidersklasse zal ook in de aanval moeten. De crisis heeft aangetoond dat er overproductie is door een te lage koopkracht. Dit onderstreept de noodzaak van planmatige productie. Niet de wetten van de jungle moeten de productie bepalen, maar publiek gecontroleerde planning. Hierbij wordt de overproductie voorkomen, onder andere door korter werken. Dus geen verlenging van de arbeidstijd en een hogere pensioenleeftijd, maar verkorting van de arbeidstijd, door een kortere arbeidsdag, arbeidsweek en arbeidsleven.

Eerst de mensen, niet de winst!

Is er een alternatief?

Ja, een einde aan het kapitalisme maakt ook een einde aan dit soort crises, economische chaos en bestaansonzekerheid. Een economie moet je niet overlaten aan een stel graaiers. Degenen die de welvaart en de rijkdom produceren, moeten het voor het zeggen krijgen. Bij hen moet de macht liggen. Dat kan alleen in een economie waarin de mens centraal staat en niet de winst: een socialistische.

En op de korte termijn?

Ook nu kunt u iets doen. Juist in crisistijd is het belangrijk om op te komen voor uw rechten, uw baan, uw inkomen. Dat kan het beste samen met anderen in organisatieverband.

Organiseer uzelf in uw directe omgeving: op de werkvloer, op school, op de universiteit, in de buurt, maar vooral binnen de vakbeweging. Maak de vakbeweging weer sterk en strijdlustig. Bouw mee aan een sterke sociale beweging voor nationalisatie en democratisering van het publieke domein.

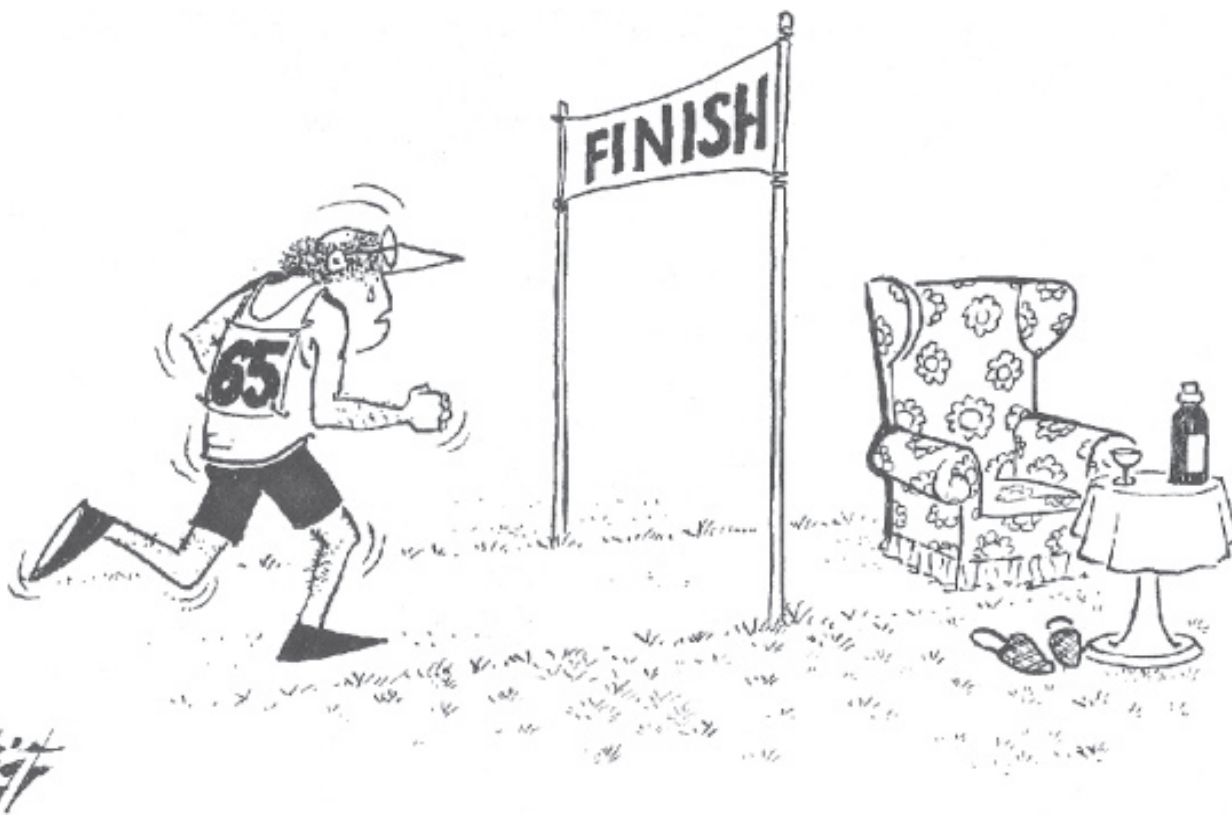
Brede samenwerking nodig

De Nieuwe Communistische Partij - NCPN is er zich bewust van dat zij niet alleen de strijd tegen de crisis kan organiseren

De partij richt zich daarom op alle groepen van de bevolking, die op zoek zijn naar vreedzame en sociale uitwegen uit de crisis. Brede samenwerking tegen de politiek om de crisis af te wentelen op de werkende bevolking is broodnodig.

De NCPN is voor de volgende maatregelen:

- 1) Een AOW- én pensioenleeftijd van 65 jaar;
- 2) De rekening van de crisis leggen bij de veroorzakers ;
- 3) Permanente nationalisatie van de bankwereld onder democratische controle van parlement en vakbonden;
- 4) Het terugdraaien van de privatiseringen en dereguleringen en het herstel van de publieke sector;
- 5) De bestaande controle op pensioenfondsen uitbreiden met een speculatieverbod en directe controle door werkenden;
- 6) Lonen en uitkeringen fors omhoog: ook de werkenden en uitkeringsgerechtigden hebben een kapitaalinjectie nodig

Meer weten? Vulde bon in of kijk op www.ncpn.nl

Naam:

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoon: E-mail:

Ik wil een oriënterend gesprek

Ik wil 3 maal een gratis nummer van MANIFEST (vierwekelijkse krant van de NCPN)

Opsturen naar: NCPN, Haarlemmerweg 177, 1051 LB Amsterdam

AOW0710909